

**ЧУДОМИР
ТЕКЕ
АРАБСКА ПРИКАЗКА**

chitanka.info

Като странна птица, кацнала на хълма, се белее старото теке. Верният слуга на аллаха, мъдрият и сладкодумен дервиш Шекер баба живее там, а Атиб е негов прислужник. Дълго време слугува Атиб, но додея му най-после и закопня по дом и родна страна. Забеляза това старият дервиш, спря го веднъж под сянката на кривата маслина и го запита:

— Защо си тъй мрачен, сине мой, и по какво тъгува душата ти?

— Седем години слугувам тук, Шекер баба, мъка ми падна за роден край и свои. Дай ми каквото ми се пада, за да отида да ги навестя.

Скъперник беше старият дервиш и така му отговори:

— Да бъде твоята воля, чадо мое, но аз нямам какво да ти дам освен малкото магаре, което ти тъй много обичаш. Вземи го и иди си със здраве!

Атиб нищо не отговори. Взе малката си скъсана черга, метна дълъг кривак през рамо, поклати тъжно глава и тръгна с магарето на път. Като нажежена подница гореше пустинята, жажда цъфкаше Атибовите устни, а малкото магаре едва дишаше и се топеше като свещ. На третия ден, изнурена от глад и жажда, на сто крачки от първия оазис, отлетя при аллаха праведната му душа.

Дълго и безутешно рида Атиб над скъпия труп, а когато нажеженото и огромно слънце потапяше лицето си в далечното море, той изрови в пясъка гроб и го погребва. След това начупи клони от оазиса и построи над него колиба. И когато, застанал съвсем сам, сразен от своята бедност и самотност, се чудеше накъде да тръгне, из пустинята се зададе керван. Четиридесет камили с поклонници спряха сред малкия оазис.

Като забелязаха злочестия самотник и неговата бедна колиба, поклонниците се приближиха и го запитаха защо е тъй печален.

Атиб постоя, постоя замислен и безмълвен, па като огорчи жестоко аллаха и неговия пророк, излъга и рече:

— Благословени бъдете, синове на аллаха! Пред вас се намира гробът на най-великия от великите и най-достойния от достойните. Тук почива прахът на царя на пустинята, свещения вожд на „Черните орли“, а аз съм смирен служител при гроба му. Неизвестен беше досега той, но сам аллах ми се яви, посочи мястото и ме отреди за пазител.

Струпаха се тогава правоверните от целия керван над гроба на славния вожд, три дена пяха молитви за спасение на душата му и го обсипаха с безброй подаръци. След това отпътуваха далече на север, като разнасяха по пътя вестта за новото светилище.

През това време Атиб строеше сграда над гроба, чистеше и подреждаше наоколо, защото, дочули божествената вест, започнаха да се стичат отвред кеврани с поклонници.

Запустя и заглъхна старото теке на хълма, никой вече не го спохождаше и горка самотност обхвана стария Шекер баба. Като научи той за новото теке, реши да го споходи и да види свящото онова място, което му отне всички поклонници. Шест деня вървя, подпирайки се на своята бамбукова тояга, старият дервиш и когато на седмия пристигна, насреща му се изпречи самият Атиб.

— Сине мой Атиб, ти ли си и какво си направил?

— Аз съм, премъдрий и пречистий Шекер баба, прости ми, прости на най-недостойния свой слуга, който в момент на страшно отчаяние бе изкушен от сатаната и направи от гроба на нещастното магаре светилище на правоверните.

— Аллах да ти прости, чадо мое — отвърна старият дервиш, — той да те спаси и помилва. — И като хвана дългата си брада, дълбоко се замисли. След това въздъхна и рече: — Всемилоствив е аллах, Атиб, и неизброими са прегрешенията на човеците земни. Успокой се и седни до мене!

Тогава старият дервиш се наведе ниско до ухото му и прошепна тихо:

— Да се молим на аллаха, чадо мое, и да се уповаваме на неговата милост, защото и аз нося смъртен грях в душата си, който ми не дава мира: в гроба на старото теке на хълма почива прахът на бабата на твоето магаре.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.